

Bilag 4.

Provinshandelskammeret.

København, den 9. november 1954.

Til det af folketinget nedsatte udvalg vedr. forslag til lov om forlængelse af lov om erhvervsøkonomiske foranstaltninger, vareforsyning m. v., Christiansborg, K.

Ved forelæggelsen af ovennævnte lovforslag den 26. f. m. ledsagedes forslaget af nogle bemærkninger, hvori det ganske vist bekræftedes, at der — da loven i foråret blev forlænget for 8½ måned — var enighed om, at man skulle søge udarbejdet forslag til en ny lov med henblik på afvikling af unødvendige restriktioner og bemyndigelser, men at den siden da stedfundne udvikling i Danmarks valutariske stilling imidlertid skulle gøre det nuværende tidspunkt mindre egnet til en revision af loven. I denne konklusion udfra den nuværende valutasituation er vi fra Provinshandelskammerets side ikke enige, og vi finder anledning til at bringe Provinshandelskammerets og Grosse-erer-Societetets fællesskrivelse af 11. marts d. å. til det daværende folketingsudvalg i erindring.

I nævnte fællesskrivelse påpegede de to organisationer, at denne lov fra næsten alle partiers side betragtes som en lov under afvikling. Dette fremgår også af forskellige bestemmelser i lovens formålspragraf, § 1, stk. 2. Men der findes endnu i adskillige paragraffer forskrifter med hensyn til forhold, der ikke mere eksisterer, og loven giver videre ministeren for handel, industri og søfart bemyndigelser, som nu er overflødige; selvom de antagelig ikke benyttes, bør loven også på disse områder præges af den omtalte afviklingstendens, ved at enhver overflødig bemyndigelse udgår. Vi påviste

allerede ved forårets debat om loven, at der ville være anledning til at ændre lovens formål til det, den nu kun bør være, en lov, der bemyndiger ministeren til at træffe de nødvendige foranstaltninger med hensyn til ordningen af landets betalingsforhold til udlandet. Man vil således af § 1 kunne fjerne udtrykket om „*de af de herskende ekstraordinære forhold nødvendiggjorte foranstaltninger*“ såvel som de til ministeren henlagte nu overflødige bemyndigelser til at træffe foranstaltninger til begrænsning af det indenlandske forbrug, sikring af landets forsyning med nødvendige varer, ligelig fordeling af forhåndenværende varebeholdninger m. v. — De samme bemyndigelser, der er gentaget i lovens § 5, 1. punktum, bør samtidig udgå.

Som en reminiscens fra forhold, der forlængst er forbi — og som også bør udgå — skal nævnes bestemmelse i § 5 om, at ministeren kan forbyde „salg til udlandet af endnu ikke indførte varer, der er indkøbt eller fremstillet i udlandet med henblik på indførsel her til landet“.

Videre peger vi på bestemmelsen i § 4, 1. punktum: „Ministeren for handel, industri og søfart bemyndiges til at træffe midlertidige foranstaltninger til fremme eller regulering af indførslen af varer her til landet“. Bemyndigelsen til at fremme importen må føres tilbage til tidligere, ikke mere eksisterende forhold, og bemyndigelsen til regule-